

"EDINOST"
Izhaja po **trikrat na teden v šestih iz-**
dajkih ob:
svetkih, šestkih
in nedeljah. Zjutranje izdaje iz-
haja ob 6 uri zjutraj, večerno pa ob 7
uri zvečer. — **Obojno izdajanje stane:**
za teden: 1. —, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece: 3. — " " " 4.50
za pol leta: 6. — " " " 9. —
za leto: 12. — " " " 18. —
Naročnino je plačevali naprej na naročbo
krez priloženo naročilno se uprava ne
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v **Trzinu po 3B vč.**
Izven Trzina po 4 vč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zabvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

**Naročnino, reklamacije in oglase sprejema izpraviništvo alica Molins picolo hdt. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpreto reklama-
cije so prste poštarne.**

Klasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V ednosti je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Te dni smo pričeli razpošiljati poštne nakaznice, iz katerih je razvidno, koliko dolguje vsak na zastani naročniki do 31. marca t. l. Glede na to, da imamo ravno letos izvanredno ogromne troške, prosimo čestite gg. naročnike, da blagovole doposlati zastano naročnino; in ozirom na to, da se naročnina v naprej plačuje, tudi po mogočnosti predplačilo za drugo četrtletje. Kdor nam do konca tekočega meseca ne dopošlje zastane naročnine, temu bomo primorani ustaviti list.

Upravništvo „Edinosti“.

Dunajski glas o tržaških razmerah.

Članek, ki ga je priobčil o tržaških razme-
rah dunajski list „Reichswehr“ od minole srede,
in katerega sta v izvadku načrtala tudi „Piccolo“
in „Mattino“, se glasi:

Novoizvoljeni občinski svet je bil na tem, da se konstituira. Verifikacijske komisije, ki jih je imenoval isti svet, so konstatovale v svojih poročilih, da so se vse volitve izvršile zakonito in so priporočale torej, da se volitve odobre. Jeden člen občinskega sveta je izrekel željo, da bi se posamično glasovalo o veljavnosti volitev. Tako se je zgodilo, in pri tem je večina tihim glasovanjem, toda ob frenetiškem odobravanju sodrge na galeriji, anisila volitev jednega člana manjšine, pripadajočega neki drugi narodnosti. Jeden somišljenikov poslednjega je izjavil, da njemu je nerazumno, kako da se more razveljaviti volitev, ki se je izvršila zakonito in zoper katero ni prigovora. Dobri mož je videl v tem moralno zaušnico dotičnim volilcem, na kar je menil predsednik tolažé, da, ako se je že zasolila zaušnica, ni veljala ista volilec, ampak o sebi izvoljenega. Ogorčena manjšina je zapustila dvorano, primerno izkomplimentovana od sodrge na galeriji, in seja je bila zaključena. La commedia è finita.

V katerem turškem pašaliku se je izvršila ta naravnost neverjetna, a vendar do pičice resnična dogodka?

Ali morda v Črnigori, v Srbiji ali v Bolgarski, kjer so že daleč prekosili Turke, kjer pa se tu pa tam vendar še povračajo k staremu bar-

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

62

— Francoski spinal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

„Gotovo, plačajte, le plačajte, papa Planus“... je odgovoril nekako nesigurno, ter potem pristavil: „Uknjižite svoto na privatni račun Fromonta mlajšega... Je že takó prišlo, da sem prevzel ta nalog“.

Isti večer je videl blagajnik, baš ko je prižigal malo svetilko, Rislerja, gredočega preko vrta in potrkal je na okno, da bi ga poklical noter.

„Za tem tiči nekova ženska“, mu je pošepetal tiho. „Sedaj imam dokaz za to“...

In ko je izgovoril grozno besedo „ženska“, se mu je tresel glas od notranje vzbujenosti, izgubljajoči se v glasnem šumu tovarniškem. Ubojemu blagajniku se je ta hip delavni ropot okrog in okrog zdel kakor nesrečo naznanjajoč klic. Zdelo se mu je, da vsi ti brez nehanja delujoči stroji, da velikanski dimnik, z enakomernimi sunki puhajoči dim iz sebe, in pestro vrvenje delavcev na različnih opravkih, da vse to tolče, praši in dela samo zaradi nekega tajinstvenega, v svilo oblečenega, z dragotinami nališpanega malega bitja.

barstvu? Ali morda se ni zgodilo to niti v Evropi, morda v Aziji? ... O ne, to se je zgodilo v jednem najuapredniših, naj bolj cvetočih mest Avstrije, to se je zgodilo v ponosnem imperiju ob Adriji, se je zgodilo v Trstu. Tam je italijansko-progresovska večina na opisani brutalni način pred nosom zaprla vrata do mestnega zastopa občinskemu svetovalcu Ivanu Nabergoju, ki je bil zakonito izvoljen, ki pa ima to nesrečo, da je bil porojen kakor Slovenec in da je, v razliko od družih tržaških renegatov, ostal zvest svoji narodnosti. Mi imamo pred očmi stvar in ne osebo, vendar bi hoteli opaziti, da gosp. Nabergoj nikakor ni nesimpatična oseba. Ta priprosti poljedelec iz tržaške okolice je bil mnogo let člen državnega zbora in nikdar ni tu nastopal kakorsibodi agresivno. Ne vemo torej, kako da je izzval proti sebi jezo tržaških italianisimov. A tudi da bi isti res bil kak slovenski Winkelried, vendar progressistiška večina mestnega sveta tržaškega še vedno ni imela najmanj pravice do tega, da na nesramen način tepta zakon. Po teh vzvišenih tržaških vzgledih ne bi bila potem niti piškovega oreha vredna ves naš parlamentarizem in naša toli pohvaljena občinska avtonomija. Po sklepu večine se manjšina jednostavno izbacne in v preširnem samodopadajenju se dekretuje potem, kar se hoče.

Še enkrat vprašamo: Ali smo v Avstriji ali — v Abruzzih? Seveda, Abruzzi pripadajo Italiji, a tudi tam si prizadeva italijanska vlada, da bi utrdila zakonite odnose in italijanska vlada gotovo ne dovoli nikdar in nikjer, da bi se koji municipij vel tako izzivalno in drzno, kakor se že leta vedejo gospodje v Trstu nasproti državni oblasti. Le mi Avstrijci naj bi mirno trpeli karsibedi in vse? Gospodu Nabergoju namerjena „zaušnica“ zadevlje tudi avstrijsko državo, a ta poslednja ne sme trpeti te zaušnice.

Da, mera je polna. Še vihra na tržaškem kastelu črnomurcena zastava, in v obrambo iste se vsikdar združijo vsi sinovi te države. Ali kaj vse mora gledati v Primorski ta staročastni prapor? V Trstu mečejo polagoma od sebe zadnje figo

Risler se je iz njega delal norca, ter mu ni hotel verjeti. Saj je že iz prejšnjih časov poznal rojaka, da je povsod videl pogubljivi ženski upliv. Vendar so mu Žigove besede včasih zopet prihajale na misel, posebno zvečer o samotnih urah, kadar je Sidonija, naposled dovršivša svojo toaleto, z gospo Dobsonovo odšla v gledališče ter stanovanje ostavila tako neskončno puščobno, kadar je njena dolga vlečka spolzela preko praga. Sveče pred zrcali so še gorele, in malo toaletne priprave, tu in tam raztrošene, so pripovedovale o bedastih domislekih in pretiranih troških. A o vsem tem Risler ni ničesar vedel, samo tedaj, kadar je čul družnikov voz, drdrajoči čez dvorišče, bilo mu je mrzlično neprijetno, spomnivšemu se, da je v spodnjem nadstropju gospa Fromontova vsaki večer čisto sama. Uboga žena! Ko bi bilo pa vendar le res, kar je rekel Planus... Ako bi Georges imel v mestu drugo gospodinjstvo... O, to bi bilo grozno!

O takih slučajih je šel, namesto da bi delal, tihoma doli vprašat, more-li govoriti z gospo, in potem se mu je zdelo, da je dolžan delati jej družbo.

Otrok je že spal, a pred kaminom so med igračami še ležali modri čevljički in mala čepica.

pero in nastopajo očitno s protiaustrijskim mišljenjem. Državnozborske volitve so bile spremljane po pojavih, ki morajo odpreti oči vsakomur, naj že hoče videti ali pa ne. In kakor so peli stari v Trstu, tako živkajo mladi — v Istri. Tam bi italianissimi hoteli zasnovati pravo anarhijo, da bi se iznebili svojih obsodržanih sodeželanov slovan-
skih. Čuje se o požiganjih in o sličnih lepih stvareh. O civilnih oblastih se dozdeva, kakor da si ne vedo pomoči in kakor da so obnemogle, kajti še le opetovanemu vojaškemu posredovanju se je posrečilo preprečiti najhuje. Povodom državnozborskih volitev so Slovani storili uprav ta zločin, da so dali od sebe znak življenja. To pa ne ugaja italianissimom v Trstu, niti italianissimom v Istri. Vsa tržaška okolica in vsa Primorska morata biti italijanska — bodisi tudi po sili. Ako se zamaše usta Slovanom — potem se Primorska tem lažje pripravi kakor zdrel grizljaj za Italija ualta. Dotlej pa le glejmo mirno, kako romajo naši milijoni v Trst, saj jih imamo v obilici. Ako so Italijani svojedobno smehljaje vsprejeli četerokotnik naših trdnjav, store istotako z veseljem z nasičenim Trstom...

Tako menijo namreč tržaški italianissimi. Ali v nas žive še, in ne zastoj, bolestni spomini iz polupreteklega časa. Lombardijo in Benetke smo zgubili v prvi vrsti radi absolutno zgrešenega vladnega zistema in ta absolutno zgrešeni sistem — ne bojimo se položiti prsta na to odprto rano — je doma tudi v Trstu. Mi vidimo, kako se od strani tržaškega namestništva, ne od včeraj, ampak že več let sem, kaže povsem neopravičena vstrpljivost in zmernost, ki nam dozorevata sedaj toli divnega sadu. Italianissimi morejo preobračati ajdrznejše in najvratolomnejše kozolce, v namestništvu palači v Trstu ne vidijo in ne čujejo ničesar o tem; k večjemu da se, v najugodnejem slučaju, povspnejo do kake platoniske izjave, katere pa italianissimi ne vsprejemajo posebno spoštljivo. To pa nimalo ne spreminja njihovega početja. Namestnik tržaški, vitez Rinaldini, naj si le ogleda dolgo vrsto svojih neuspehov in sam se se uveri najbolje, do kakih uspehov je dovela

Klara je čitala ali pa delala. Poleg nje je stala njena mati, po navadi z mrzlično hitrostjo snažeča svoje dragotine: dihala je na pokrov svoje ure, da je bila že vsa upehana, ali pa je s trdokornostjo pričenjajoče blaznosti desetkrat isto reč postavila na isto mesto. Tudi pridni Risler ni bil posebno zabaven družabnik, a to mlade žene ni oviralo, da bi ga prijazno ne vsprejela. Vedela je vse, kar so si v tvornici pripovedovali o Sidoniji, in dasiravno je verjela le polovico, jej je vendar pogled na tega reveža, katerega je tolikokrat zapuščala, krčil srce. Medsebojno usmiljenje je bilo pravi vir temu prijateljstvu; človek ni mogel videti kaj bolj ginjivega, kakor ta dva zapuščena, ki sta drug drugega pomilovala ter se skušala razvedriti.

Sedé pri dobro razsvetljeni mizici sredi salona, je čutil Risler, kakó ga je polagoma prošinjala kaminova gorkota in harmonična okolica. Našel je tukaj znova pobišje, katero je poznal že dvajset let, imel je pred sabo sliko prejšnjega šefa svojega, in draga „madam Žorž“, ki se je tu poleg njega nagibala čez kakšno lično ročno delo, se mu je zdela v vseh teh starih spominih še lepša in mlajša.

(Pride & Co.)

njegova slabotna politika. Toda vidi se, da je minola doba rekriminacij. Ob vladajočih okoliščinah treba hitrega in energičnega postopanja. Nov duh naj se naseli v namestništvu tržaškem in tudi ko bi se moralo v ta namen temeljito odpraviti marsikaj, vsprejetega iz prejšnjih časov. Italijansimom je treba enkrat dati občutiti na temeljit način, da ima svoje meje tudi avstrijska potrpežljivost.

1848 - 1897.

I.

Na mizi pred seboj imamo listino. Na svršetku te listine je napisan dan 26. sušca 1848, podpisan pa je „Robert Altgraf Salm, deželni poglavar“. Pouk, ki ga lepimi besedami in za tedanje čase lepo slovenščino daje Altgraf Salm, je bil gotovo potreben v letu 1847. Toda, ako motrimo dogodke, ki so se vršili na Primorskem mes. marca 1897, moramo reči, da smo danes bolj potrebni pouka o predmetu, o katerem govori naša listina. Listina govori o — konstituciji; pripoveduje nam, kaj je, in kaj ni konstitucija. Kako grozno smo — nazadovali od leta 1848 sem! Rudečica srama mora obliči človeka, ko vidi, kako so se leta 1848 celo uradnim potom poučevali ljudje o njih — konstitucionalnih pravicah, a kako se dandanes od objestnih strank gazijo v blato ustavna prava celih narodov. A čut srama se mora umakniti čutu kipečega ogorčenja, ko vidi, da se oni, ki gazijo prava družin in tirajo v blato pojme prave in vzvišene svobode, nazivljajo — liberalce, naprednjake in sinove kulture. Res velik korak — nazaj smo storili od leta 1897. sem.

Toda čujmo najpoprej, kako je v sušcu leta 1848 govoril „Altgraf Salm, deželni poglavar tržaški“ in potem še-le hočemo napisati še par pripomb.

„Robert Altgraf Salm“ je izdal leta 1848 nastopni razglas, pisan — kakor rečeno — v razmerno lepi slovenščini:

KMETJE!

Cesar so vsim zemljam svoje velike države konstitucijo obljubil.

Edinoglasno veselje vsih narodov od eniga do drugega kraja cele monarhije je odgovor bil na tako obljubo.

Cesarski dar, konstitucija, mora tedaj kaj silno dobriga biti.

Pomembo tega darila vam razkladati, ki ste mnogo tujih krajev in naprave zunajnih držav videli, jez nisim namenjen; timveč vam velja moje govorjenje, vam, ki ste v lastno - domačih in ne v občinsko-svetnih skrbih zapopadeni, in pred nove, nerazumljivo besedo željno stojite, de bi v njej skritih zaklad zamogli deležni biti.

V sleherni zemlji, v sleherni državi, bodi si vladarstvo tako ali inako, je nekaj, komur biti mora vse podložno, in to je — postava.

Kdo daja postave?

Dajala jih je do sedaj Cesarjeva volja sama na sebi, volja zares po očetovo, katera je pravico v namembo, in ljubezen za vodnico imela, tode voder le volja samo Eniga, do kiga želje sploh-niga ljudstva niso vselej priti in doseči zamogle.

Kaj so tedaj naš Cesar storili?

Te le besede z vami govorijo: Izvolite med vami naj pravičnejši, in naj modrejši, pošlite mi jih. Ti možje se bodo pri meni združili ob napovedanih časih in samo tisto bo imelo postavno moč, kar bom jez z njihovim soglasjem (po njihovi volji) sklenil.

Glejte, to je konstitucija.

Država je veliko gospodarstvo ino potrebuje dohodkov, toliko večih, kolikor več ima v splošno dobro poboljšati in popraviti.

Ti dohodki so davki in štibre.

Poslanci, namestniki vsih avstrijskih narodov, se bodo prihodni sami o velikosti ino naravi tih davkov pogovorili. Sami bodo čuvali, de se bodo ti davki pravično razdelili, in po naj priličnejši poti ali šegi v zaklade spravljali. Sami bodo vsako leto gospodarstva cele države prevdarjali in sodili, kakor sedaj svetovavci in župani vaših sosesek soseskino gospodarstvo prevdarjajo in sodijo. Očitno pred celim svetom bo vsakiga leta razkazano, kako so bili vsi od vas plačani davki v splošno prid obrnjeni.

To je konstitucija.

Po taki viži v soglasju z celim ljudstvom

ravnajočemu vladarstvu ni treba grajavcam jezika zadržavati. Očitnost je — z drugo besedo — gospodarstvo resnice. Kar se z nar umetniši kontrolo doseči ni zamoglo, to bo bistrimu pogledu očitnosti gotovo mogoče.

Zatorej so Cesar besedo in pisanje razvezali in oslobodili.

To je konstitucija.

Vi hočete sad in plod svojiga truda in dela mirno in varno uživati.

Zunanjih sovražnikov, tujih presilnikov vas varjejo hrabri vojsaki in krepka roka vašiga Cesarja. Domačim nespokojuikam nasprot Cesar vas same v stražo pokličejo. Vache vas izvolijo vaše lastne slobode in varnosti, tak vam narodno stražo pri-gotovijo, in glejte! To je konstitucija.

Hočete sedaj slišati, kaj de ni konstitucija.

K novim napravam v tako veliki državi, kakor je naše avstrijsko vladarstvo, je časa in posvetovanja treba. Cesar so obljubili to delo po mogočnosti hitro dokončati.

Kdor stanuje v stari hiši, jo po pameti ne bo podiral, preden si novo preskerbi.

Če bi vas kdo pregovarjal, de so s Cesarsko obljubo novih naprav dosedajne vezi pokornosti razvezane, de so poprejšnje postave sploh minule, de si tedaj vsak po lastni volji sam pomagati zna, temu recite, de tako svetovanje v brezno pogube pelje, in de to ni konstitucija.

Davki in štibre morajo biti, po vsih državah celiga sveta se morajo plačavati. De se bo ta reč polajšala, da bodo težavni davki z manj težavnimi premenjeni — kdo bi v tem večji skerb od narodnih, po konstituciji poklicanih, poslancov imeti zamogel? Pa tudi k temu težkemu delu je treba časa in posvetovanja, in dokler ne bodo davki in štibre po novi šegi vravnane, se morajo po sedaj-nih postavah plačavati.

Če bi vas kdo pregovarjal, de zanaprej ni več potreba davka plačevati, ali de vi sami po lastni volji posamezne štibre zavreči znate, temu recite, de bi to kant in poguba cele države bila, in de to ni konstitucija.

Vse posebne pravice, bodi za pravica bogatiga alj revniga, gospoda alj kmeta, so svete reči.

Prenaredba gosposkinih davkov in štibre bo sledila in scer kmetu in gosposki v prid in korist. S pomočjo konstitucije bo ložji dozorela in poboljšanje vašiga stanja ne bode zaostalo.

Če bi vas pa kdo nagovarjaje motil, de ste vsih dolžnosti do vaših gosposk odvezani, recite takemu skušavcu, de je vsaka pregreha nad posebno ali privatno pravico grozenje vsim posebnim, tedaj tud vašim lastnim pravicam nasprot, in de taka nepravilnost ni konstitucija.

V srca si vtisnite moje besede.

Ohranite v čistosti bogate Cesarske darila, in ohranite tudi v živi sredini svojiga oserčja vas častivno hvaležnost do velikodušniga Cesarskiga dobrotnika, ki vam je iz obilnosti svojiga očetniga serca vse tisto na enkrat podelil, kar drugi narodi le sčasama, po večkratnim opotiku, ino skušbi britkiga terpljenja dosežejo.

Djanje Njihovo je končano, dovršena je Njihova slava.

Vam velja, si svojo pridobiti, ki v temu obsteji, de se vredni skazete Cesarskiga zaupanja in tako visocih daril.

Zanesem se, vredni se boste skazali.

Nej živi naš Cesar! Nej živi konstitucija!

V Terstu 26. sušca 1848.

Robert Altgraf Salm,
deželni poglavar

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 26. marca 1897.

Nova avstrijska zbornica na Dunaju bode imela:

Poljakov	59
Poljakov ljudske stranke	3
Poljakov stranke Stojalovskega	6
Mladočehov	60
Čeh radikalec	1
Čeh klerikalec	1
Čeh agrarec	1
Slevenec	16
Hrvatov	11
Srba	2
Malorusov	11
Romunov	6

Nemških klerikalcev	41
Nemških liberalcev	77
Nemških nacionalcev	39
Nemških ultranacionalcev (Schönererjeve barve)	5
Fevdalcev	21
Centrum	3
Antisemitov	28
Socijalnih demokratov	14
Socijalistov	1
Liuberalnih Italijanov	14
Konservativno-katoliških Italijanov	5
Vseh poslancev torej	425

Kako bode sestavljena novo italijanska poslanska zbornica. Rimska „Opinione“ javlja, da bode v novi italijanski poslanski zbornici 332 ministerskih (vladnih) pristašev, ki se po stari šegi razdelé v 143 desničarjev, 14 levičarjev in 43 centristov. Opozicija da bode imela 159 členov (9 na desnici in 46 na levici, 20 v centru, 74 na skrajni levici, 27 negotovih). Torej ima vlada gotovo večino 183 glasov.

Ako bi Rusija hotela. Ruski list „Novoje Vremja“ je dokazoval te dni puhlost sanjarstva Grkov o „velikem grškem cesarstvu“, kateremu naj bi bil Carjigrad prestolnica. Imenovani list je razvil na podlagi zgodovine, da Grki nimajo nikakoršnega prava več na Carjigrad, in naj stanuje v njem še toliko Grkov. To pravo je prešlo na Ruse, ki so od dóbe Katerine II. v 8 vojnah zlomili turško moč, rešili mnogo kristijanov iz turškega jarma in došli zmagovito pred Carjigrad. Na Rusiji je torej, pravi „N. V.“, da završi započeto delo, toda sedaj ni še zgođen čas zato. No, ako bi Rusija baš hotela, nadaljuje omenjeni ruski list, ona bi mogla storiti kraj turškemu cesarstvu s tremi operacijami: 50.000 vojakov za Bospor, 150.000 za Carjigrad in 250.000, a morda tudi malo več za Dardanele. — „Toda, je-li mogoče osvojiti si Bospor?“ vprašuje „Nov. Vr.“ ter odgovarja na svoje vprašanje: „Z vojaškega stališča moremo na to vprašanje odgovoriti prepričanjem: pa naj bi bil Bospor utrjen kolikor mu drago in naj bi ono treba zanj kolikor mu drago žrtve, mi ga moremo osvojiti, in osvojivši si ga jedenkrat, tudi pridržati ga za-se. No, ta dóba pa je še daleč, kajti, kakor se vidi, si prizadeva naša diplomacija, da bi stvar mirno privela h kraju.“

Položaj na Kreti. Ako smemo verovati berlinskemu „Morgenblattu“, je že zopet neka avstrijska vojna ladija dejanski nastopila pred Kreto, Omenjeni list objavlja namreč zasebno poročilo iz Kaneje, ki se glasi: Avstro-ogerska križarka „Satelit“ je dne 24. t. m. zaplenila in dostavila v zaliv Suda jeden grški parnik, na katerem je bilo ukrcanih 60 prostovoljcev, in jedno grško ladijo-jadranico, obloženo živežem in streljivom. „Satelit“ je prijel te dve ladiji na vstočnem obrežju Krete. (Kakor javlja poznejše službeno poročilo iz Aten, je zaplenjeni grški parnik poštni parnik „Hera“. Na istem sta bila vkrcana bivši predsednik poslanske zbornice Romas in pa poslanec Romanos. Oba so odpravili v Milos. Uredn.)

Nadalje poročajo o postopanju evropskih eskader nasproti Grkom. O tem javlja „Kölnische Zig.“ iz Kaneje: Grki so napadli prednjo stražo Turško. Napad je bil posebno hud nasproti utrdbi Malaksa, katero so bombardovali. Mala turška posadka se je morala umakniti, potem ko je izgubila 20 mož (mrtvih in ranjenih). Na to pa so italijanske ladije iz zaliva Suda pričele bombardovati Grke. Ustrječili so nanje kakih 100 bomb! Utrdba Malaksa je vsled tega bombardovanja popolnoma razdejana. Grki so se morali bržkone umakniti. (Ni čudo!)

Zanimivo je tudi to, kar poroča pariška „Agence Havas“ iz Aten. Pravi namreč, da so kolovalje krečanskih upornikov v svojem posvetovanju z odposlanci poveljnikov eskader izjavili, da ne vsprejmejo avtonomije Krete, ampak da hočejo združenje z Grško.

O ti uboga diplomacija ti! Kedaj se ti posreči razvozlati ta voz, ki si ga zadrnila — sama?!

Različne vesti.

Tako daleč smo že! Iz Rojana nam pišejo: Naš gosp. župnik nastopa čim dalje bolj odkrito in — svobodno. Sedaj nam žuga celo, da popolnoma odpravi slovensko propoved.

Svoječasno, ko se je uvela tudi italijanska propoved, je bilo določeno tako, da bode slovenska propoved po navadi, italijanska pa pozneje ob 11. uri. Naš gospod župnik pa, dobro vedé, da je 10. ura prikladnejša, je italijansko propoved preložil na 9½. ure, slovensko pa na pozneje, tako neprikladno, da je domačinom iz različnih razlogov jako težko zahajati k slovenski propovedi. Posledica je seveda ta, da jako malo ljudi hodi poslušat slovenske propovedi g. Jurce.

To pa jezi gosp. župnika, kajti on meni, da je to demonstracija zoper njegovo osebo. In tej svoji jezi je dal duška minoli praznik Matere Božje, zagrozi: Jaz sem gospodar, da popolnoma odpravim slovensko propoved!

A gosp. župnik Jurca ne obeta samo, ampak tudi drži svojo besedo: še isti praznik ni bilo v Rojanu navadne slovenske propovedi, pač pa je bila italijanska.

Tako daleč smo prišli v našem Rojanu.

Velečastitemu ordinarijatu pa moramo povedati, da pride gotovo zopet do razburjenja med župljani, ako gospod župnik ostane pri svoji trmi.

Torej italijanizacija v cerkvi! To priča naslednje:

Dasi imamo v Rojanu tudi kapelana, vendar je gospod župnik potegnil nase ves pouk otrok za sv. obhajilo in sv. birmo. Ker pa gosp. župnik v tem poučevanju sili le svojo italijanščino in hoče siliti otroke, da bi govorili italijanski, nima seveda pouk tistega vspeha, kakoršnega bi trebalo. Tako goreč je gosp. župnik v — poitalijančevanju, da obeta katekizme onim otrokom, ki bodo molili italijanski. Tako daleč smo torej, da se v naši cerkvi očitno tira poitalijančevanje naših otrok. Ali res ni nikogar, ki bi zaklical župniku Jurci: Quos ego!

Popravek! Nedavno smo poročali, da je na zidu ob vratih župnišča v Rojanu čitati napis: *Fora i ščavi!* (Ven s ščavi!) To ni res in moramo popraviti, da je zapisano: *Morte* (smrt) ali ščavi!

Pri tem pa si ne upamo izreči svoje sodbe, kateri teh dveh napisov je bolj — časten za župnišče v Rojanu.

Izvolitev novega župana tržaškega. Poslednja seja novega občinskega zastopa je bila zopet nekaj posebnega: prinesla je presenečenje na vse strani. Glavna točka te seje je bila volitev novega župana in ta volitev je izpala tako, da je bila presenečena galerija, presenečeno občinstvo in iznenadeni — svetovalci sami, ki so izvolili županom moža, na katerega nihče niti mislil ni! Ne, da bi izvolili morda nesposobno osebo — novi župan je, nasprotno, jako bistroumen, dà, učen mož — vendar pa je njegova izvolitev iznenadila vse, ker on niti kandidat ni bil. V poskušnih volitvah sta se imenovala največ kandidata dr. Pitteri in dr. D'Angeli in največ nadeje je imel dr. Pitteri, da bode zopet izvoljen županom, v tem, ko na dr. Dompieri kakor župana zares nihče niti mislil ni.

Evo na kratko, kakó se je vršila ta seja: Opoludanski seji je prisustvovalo 52 svetovalcev; izpričal se je Artelli, viteza Nabergoja pa ni bilo, ker njegova izvolitev ni bila potrjena. Predsedoval je najstarejši člen zbora, Mojzes Luzzatto. — Deputacija zbora se je podala takoj o pričetku seje k namestniku, naprosit ga, da pride v zbor vsprejet prisego svetovalcev. Svetovalci so prisegli na podpisano formulo, zatem je namestnik takoj ostavil dvorano.

Pričela je volitev. Oddanih je bilo 52 glasovnic: 24 jih je bilo za dra. Pitterija, 23 za svetovalca Vianello in 5 (slovenskih) za Dompieri. Ker torej nobeden ni dobil zakonite večine (28 glasov), treba je bilo voliti v drugič. Predno je pričelo glasovanje, je izjavil Vianello, da se ne čuti dovolj sposobnega, zato je prosil, da naj izvolijo sposobnejšega, nego je on. Kljub tej izjavi pa je bil izid drugega glasovanja popolnoma enak prvemu: Pitteri 24 glasov, Vianello 23 in Dompieri 5. Odredili so ožjo volitev med Pitterijem in Vianellom, in glej, Pitteri je dobil 27 glasov, Vianello 25. Torej zopet nobeden zahtevanih 28! Pehali so se sem in tja, da-li naj bi nadaljevali — komedijo ali ne. Tu pa sta se slovenska svetovalca Kosec in Vatovec izjavila najodločneje, da se izvolitev župana mora izvršiti takoj. In zgodilo se je nekaj, kar ni sicer navada: galerija je pritrdjevala besedam našega Vatovca! Na to se je

izjavil dr. Pitteri, da odstopa od kandidature za županski stol. In zopet so hoteli nekateri, da se pretrga seja — čemu neki bi še dalje lovili slepe miši! — toda obveljal je predlog, da se ponovi ožja volitev. Sedaj je dobil Pitteri 27 glasov, Vianello 24, Dompieri 5. Ker temu lovenju ni bilo videti ne konca ne kraja, predložil je „priatelj“ Spadoni, naj se pretrga seja in naj se nadaljuje ob 7. uri zvečer.

Zvečer je prišlo k seji 51 svetovalcev. Izpričala sta se svetovalca Artelli in dom Kosec. Predsedoval je zopet Mojzes Luzzatto. Takoj po otvoritvi seje je dr. Pitteri izjavil z nova, da formalno odstopa od kandidature na županski stol. Predsednik je pozval zbor, da ustane s sedežev v znamenje zahvale dr. Pitteriju na njegovem dosedanjem, dolgoletnem političnem delovanju. To se je zgodilo med ploskanjem in kričanjem galerije.

Zatem je zopet pričelo glasovanje po imenih. Oddanih je bilo 51 glasovnic in od teh imelo jih je 48 napisano ime: dr. Dompieri. Splošno presenečenje. Šele potem, ko so se ljudje nekoliko zavedli od velikega iznenadenja, ki so si je nevedé povzročili sami, pričelo je ploskanje, kričanje „viva Dompieri!“, stiskanje rok in čestitanje, toda vse je bilo le bolj prisiljeno, kajti v prvo dr. Dompieri ni posebno priljubljen krivonosec in v drugo so čutili vsi, da so se ob toli svečani priliki neznanski — blamirali.

Novoizvoljeni župan je izustil kratek zahvalen govor, v katerem je naglasil, da hoče tudi v novi svoji časti ostati veren „narrdno-liberalnemu“ programu. — I. podžupanem je bil izvoljen Mojzes Luzzatto z 48 glasovi, II. pa Jurij Benussi s 44. Oba podžupana sta se primernim kratkim govorom zahvalila na izkazani jima časti. Novoizvoljeni župan je slednjič z balkona nagovoril zbrano množico pred mestno palačo.

Umevno je, da po tem splošnem iznenadenju mesto ni bilo razsvetljeno.

Novi župan tržaški. Odvetnik dr. Karol Dompieri, današnji župan tržaški, se je rodil dne 29. julija 1842, v Trstu, torej je v svojem 55. letu Smatrajo ga za enega najboljših, najmodrejših odvetnikov tržaških. V mestnem svetu je od leta 1876., od 1886. pa do lani je bil II. podpredsednik. Bil je vedno v liberalnem taboru. Dr. Dompieri je imel leta 1887. težavno nalogo, pogajati se z vlado, da prevzame javna skladišča v svojo oskrbo. Mož je izvrsten govornik in je pristaš progressove stranke, torej ima vsa svojstva, katera je treba dandanes županu tržaškemu. — Ali jedno mu moramo priznati: osebno je mož ne le najpoštenejši med progressovci, ampak tudi najtрезnejši. Zato je tu pa tam kazal svojo nezadovoljnost se slepim besnenjem progressovcev. Tako o Gorinupovi aferi in sedaj o Nabergojevi. Mož ve, da tako gaženje parlamentarnega načela mora slednjič škodovati le onim, ki si ogrešajo vest takim postopanjem. Ali povdariti moramo še enkrat: ta ugodna sodba velja le osebi Dompieri; sicer pa je on pristaš stranke in kakor tak bode moral postopati tako, kakor bode hotela stranka. Mi moramo imeti pred očmi: ali Dompieri ali kdo drugi, za nas ni nikake nade pod sedanjim komunalnim zistomom.

Kako razumeva Hortis svoj državnozborski mandat! Te dni se je našemu državnemu poslancu V. kurije, gosp. Hortisu, predstavila deputacija delavcev pri gradnji ladij, tako imenovanih „kalafatov“. Deputacija ga je prosila, da bi se zavzel za koristi te vrste delavcev. A ta brižni, toliko proslavljeni poslanec, o katerem so trdili nasprotniki, da je najvrednejši med vrednimi, da je duša naroda in ne vemo še kaj, ta mož je odgovoril omenjeni deputaciji: „To me ne briga, to ni moja stvar! Jaz sem uradnik magistrata, kateri me je priskil, dà prevzamem kandidaturo“.

To smo znali sicer tudi že popred, da je Hortis le prisiljeno prevzel mandat, ali tega bi si ne bili mislili, da ima tako malo zmisla o nalogi državnega poslanca, ter da bode tako nerodno odkrival svojo nesposobnost kakor tak. Deputacija si je morala pač misliti: bolje bi bil storil, da je ostal v svoji biblioteki!

Tudi „civilta“! V četrtek, dne 25. t. m. šli so 4 maloletni otroci po ulici „Navali“. Ker so slovenskih starišev sinovi — govorili so med seboj slovensko, kar je naravno. V isti ulici št. 89 bilo

je na zidu več nemarnih „bab“ ki so — začuvši, da otroci govorijo slovenski — počele rjoveti: „fora i ščavi!“ Otroci pa, nebodilni, so odgovarjali: „lep kampijon, pepi strigon“ (mislili so Hortisa)! In neka šletna deklica je vkleknila: „Hočete li 50 nvč., da ga ostrižete in da mu kupite uho“! Seveda so babe upile naprej in tem huje. Ali ne bode še konec ščuvanjem, ali nas hočete dotirati res do — skrajnosti??

„Oče omenjenih otrok“

Za žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu nabrala je ga. Mikelič v veseli družbi škrančkov 14. t. m. 1 gld. 24 nč.

Za rodbine radi volilnih izgredev zaprtih okoličanov so darovali v Sežani: Pregel, Kosovel, Fran Stolf, Pirjevec in Nekdo po 1 gld. Gerbic, Žnidaršič, And. Kovatič, gospa Martinova, Sušaski, Mislej Anton in Bekar po 50 nč., družina Josipa Stolf 70 nvč. Miha 35 nč. Fran Wessner 80 nč.

Skupno torej	10 gld. 35 nvč.
Prej izkazanih	4 . . . 50 „
Skupno	14 gld. 85 nvč.

Iskrena hvala tem blagodušnim rodoljubom, ki so se med prvimi spomnili nedolžnih družin. Eventualne nadaljne darove bode rado vsprejemalo naše upravnništvo ter bode iste delilo med najpotrebnejše.

Priprost uzor-mož. S Proseka nam pišejo: Pohvaliti moramo možato vedenje vrlega domačina Alojzija Verša, delavca na tlaku. Tega moža so vsemi sredstvi silili, naj bi dal glas Mauronerju. Grozili so mu, kakor je že njih navada, da ga odpusté z dela. Ali on je odklonil nasilno ponudbo z odgovorom: „Jaz sem Slovenec, moj oče je bil tudi Slovenec in jaz dam svoj glas kandidatu svojega naroda. Rajši popustim delo, kakor da bi glasoval za nasprotnika našega naroda“. Tako je tudi storil: rajši je pustil svoj kruh, kakor da bi glasoval za nasprotnika.

Ta mož je bil upisan tudi v centralni volilni odbor progressove stranke, seveda proti njegovi volji. Mož je protestiral slovesno, in na vsakem Mauronerjevem plakatu je sveto jezo črtal in brisal svoje ime. Živel tak možje!

To je slovenska žena! Pišejo nam s Proseka: Žena imenom Franja Husu, soproga vrlega poštenjaka Luke Husu, oštevala je nekega odpadnika na ulici, seveda s primki, kakoršnih zasluži izdajalec. Oštevani je imel za brambo le bori odgovor: „Kaj se brigate za to Vi, ki nimate niti kruha“. Ali žena, ne bodi lena, je pohitela domov po hleb kruha ter ga prinesla k načelniku Vidusso, kjer je bilo zbranih več capovil in tudi omenjeni odpadnik, ter položila hleb kruha na mizo rekši: „Tu imaš, lačnež, ki prodajaš svoj narod! Nasiti se!“ To rekši je ponosno ostavila osupnjene zbovalce.

Iz sv. Križa nam pišejo: Ni še dolgo temu, ko so tržaški Slovenci mislili, da je Križ zgubljen za narodno idejo. Da temu ni tako, se je sedaj prepričal sleherni Slovenec. Nemogoče je sicer natanjko popisati, kaj se je tu godilo po nesrečni volitvi, vendar sprevi di lahko vsakdo iz tega kratkega poročila, da Križ je in ostane narodna vas. — Na večer državnozborske volitve sešli so se malone vsi vaščani, da bi čim prej izvedeli o izidu. Oni pa, ki so iz tega ali drugega uzroka ostali doma, so nestrpno pričakovali usodnega poročila. Kar je došla vest: propali smo! Kako je ta vest zadela vse vaščane, tega ne treba praviti, ker to je čutil vsaki okoličan, zavedajoči se svojega rodu. Ni čuda, če so potem skupno demonstrirali za narodno in avstrijsko idejo. Da se je pri tem razbilo nekoliko šip, tega se seveda ne sme odobravati, ali z druge strani tudi ne smemo preostro obsojati ogorčenosti mladeniške krvi? — Ves srd se je obrnil, ne zoper Italijane, temveč zoper izdajice naroda. Dejstvo naj dokaže. Še celo v oni cikorjaški gostilni niso razbili niti ene šipe, kamor so pridrvili, da bi za lasten denar pojedli in popili to, kar je bilo pripravljeno v pogostitev izdajic. Ker se je pa gostilničarka prestrašila tolike trume nepričakovanih gostov, izročila jim je sama jedil in vina. To je torej dejstvo. Komentar naj si napravi vsakdo sam. Ljudstvo se niti spomnilo ni niti lege, niti leginega učitelja; le na dan sv. Jožefa, ko je šel isti po vasi, kjer je bilo zbrano vse ljudstvo, so otročaji in mladeniči žvižgali za njim. — Križani spoštujejo drugorodce in niti na misel jim ni prišlo, da bi demonstrirali

proti Italijanom. Še celo obrnilo se je mnogo Križanov po volitvi do mesarja italijanskega rodu, ker dotični rad govori slovenski ter se ni mešal v volitve. Slišalo se je po vasi: zapustimo odpadnika ter podpirajmo raje pravičnega Italijana! Ali ne delajo po takem Slovincem veliko krivico oni, ki govore, da Slovenci ne moremo biti jednako-pravni, ker nismo dovolj izobraženi? Ali se ne godi velika krivica Slovincem v Trstu in v okolici, ko nas sovražniki razupivajo za sovražnike Italijanov? Mi spoštujemo in ljubimo pravične Italijane; a sovražimo dejanja krivičnih Italijanov, poitalijančenih in zapeljanih Slovencev.

Kdor je z bistrim umom in nepristransko motril vse gibanje v Trstu in po okolici pred volitvijo, med volitvijo in po volitvah, ta se je uveril, da okolica ne misli na to, da bi se kar udala mestu. — Okolica je pokazala popolnoma svoje slovensko lice, svoj plemeniti značaj. Ni malo se nam torej ni bati, da bi Slovenci obnemogli v borbi za svoja prava. Vrlji stražarjev imamo na obali morja adrijanskega. Začudenjem gleda svet na to močno, neporušno trdnjavo ob meji. Slovinci se s ponosom ozira na te značaje, na to slogo med svojimi sinovi. Sovražniki pa morajo priti do spoznanja, da njih račun je bil brez krčmarja; sprevideti morajo, da smo tu, da se zavedamo svojih pravic in da morajo računati z nami. — Mi torej pravimo, da okolica je slovenska, Trst pa slovenski in italijanski. Oni pravijo, da okolica je slovenska in italijanska, Trst čisto italijanski. Mi pravimo, da okoličani in mestni Slovenci hočemo varovati svoj materini jezik kakor najdražjo svetinjo, da pa radi govorimo italijanski, ko pridemo v dotiko z osebo, ki ne pozna našega milega jezika. Oni govore, da hočejo braniti svoj materini, pardon: italijanski jezik. Kajti malone vsaki tržaški družini je primestano slovenske, slovanske ali drugorodne krvi. Čistih Italijanov Trst nima razun onih, ki so prišli sem iz Italije. Pravijo, da tržaškim Slovincem ne treba poznanja svojega materinega jezika, kajti Trst da je na izključno italijanskih tleh in okoličani naj se le uče italijanski. — Mi pravimo, da hočemo živeti v miru in v ljubezni z našimi sosedi drugorodci na enih in istih domačih tleh ter da hočemo složno delovati za skupni interes obeh narodnostij. Oni pa pravijo, da hočejo v miru in v ljubezni živeti z nami, če le mi pozabimo na svoje pravice. Iz vsega tega sprevidi lahko sleherni otrok, da na naši strani je resnica in pravica, na nasprotni pa laž in krivica. Ker je torej pravica na naši strani, zmaga bode končno naša. V nesreči naj nam raste pogum, složno delujmo vsi, da si priborimo spoštovanje od strani sosedov in mir! Zaduje volitve so nas poučile, da le dobre organizacije je treba našem ljudstvu, da se isto pokaže močno in složno. Tržaški Italijani sprevidijo lahko sedaj, da nimajo opraviti z nezaveznim plemenom, ki bi se dalo slepiti se sladkimi obljubami, marveč da morajo računati z nami kakor jednakoveljavnim plemenom, ki sedaj mladeniško čilostjo stopa na pozorišče.

Iz Sežane nam pišejo: „Brivec“ od dne 10. tekočega meseca je donesel članek „Dvogovor med Marico Čokovo in Nano Jožev“, ki je skozi in skozi neresničen in žaljiv.

Ako ima dotični pisec toliko zlatega časa na razpolago, lotil naj bi se bolj plodonosnega dela za narod slovenski, nego obirati nedolžne in poštene ljudi s takimi pustimi frazami.

Onega narečja, kakor ga opisuje dopisnik „Brivčev“, ne govori dandanes naše ženstvo niti v najbolj zakotni vasi.

Zapomni naj si dobro dotični pisec, da med osebami, katere stavi pod brivčev nož, ni nobene „barabe“, razun njega samega, ki si upa pošiljati v svet taka žaljenja.

Kaj more brigati njega, ako si kdo na pustni dan privešči kozarec vina. Saj ga je moral plačati sam svojimi trdo prisluženimi novci.

Ako pa hoče s svojim plitvim „humorjem“ imeti svoj sport, brije naj take osebe kakor je on sam. Vsakdo naj pometa pred svojim pragom!

Marica Čokova — Nano Joževa.

Visoka starost. V Livnu v Bosni je umrla minoli teden mati tamošnjega meščana Spahe Šeremeta, stara 105 let. Pokojnica je bila vse življenje zdrava na duši in telesu. Umrla je po 3 dni trajajoči bolezni.

Bedasta stava. V XV. okraju mesta Davidsville, država Pennsylvania, severna Amerika, stavl je bil naseljenec Pavel Schultz za majhno svoto, do pojé na jednom sedežu, drugo za drugim, 40 ocvrtih jajc. Mož je res pogoltnil jajca in potem izpil še pol litra piva, toda takoj zatem je obolel tako, da so ga velikim naporom rešili gotove smrti. Le malo je manjkalo, da mu ni razneslo drobja.

109 let star veterani. Te dni so pokopali na pokopališču neke vasi blizu Češke-Lipnice veterana Josipa Berudta, ki je bil dosegel lepo starost 109 let. Berudt se je bil poročil dne 4. decembra 1788. ter se je dejanski udeležil vseh bitk proti Napoleonu I. Poslednja leta je čestitljivi starček živel v zelo siromašnih okoliščinah; njegovi znanci in sosedje — sami ubožci — dajali so mu najpotrebniše, toliko da starček ni trpel gladi.

„Jubilej konjskega mesa“. Dne 17. t. m. slavili so na Dunaju nekateri prijatelji konjskega mesa „jubilej“ konjske pečenke. Ta dan je namreč prošlo baš 50 let, odkar so na Dunaju uveli konjsko kakor hrano. Leta 1847., namreč dne 17. marca, je pozval grof Barth na Dunaju 42 zdravnikov na banket, kjer se je jedlo konjsko meso. Dr. Ködlin je pred pojedino imel poučno predavanje o konjskem mesu. Potem so prinašali konjetno pripravljeno na vse možne načine. Zdravniki so jedli velikim tekom in niso mogli prehvaliti konjskega mesa, kajti stavili so je visoko nad goveje. Da-li pa so v naprej jedli konjsko meso in je uveli v svoje družine, o tem se ne javlja ničesar. Samo ta banket je bil opisan v časopisih, a še-le 7 let pozneje je odprl neki mesar prvo mesnico za konjsko meso. Dandanes je na Dunaju takih mesnic preko 200 in pobije se na leto okolu 20.000 kónj.

Koledar. Danes (27.): Rupert, škof; Avgusta, devica. — Jutri (28.): IV. postna (sredpostna) nedelja. Janez, puščavnik. — V ponedeljek (29.): Ciril, škof; Jona, mučenec. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 5. uri 56 min., zatoni ob 6. uri 16 min. — Toplota všera: ob 7. uri zjutraj 12.5 stop., ob 2. pop. 15.5 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dne 24. t. m.:

Brno 14, 72, 56, 78, 29.
Inomost 29, 50, 68, 43, 82.

Najnovejše vesti.

Dunaj 26. Listi javljajo, da je predsednikom gosposke zbornice imenovan Alfred Windischgrätz, prvim podpredsednikom knez Karol Auersperg, drugim podpredsednikom grof Ernst Hoyos.

Aten 25. Grški ministerski predsednik je izjavil neki deputaciji poslancev, da vlada vztraja na zavzetem stališču. Želel je izvesti menenje poslancev o tem, da bi se na Kreti uvedla taka vlada, kakoršna je v Bosni Hercegovini, ako že ni možno združenje z Grško.

Kanaja 25. Napad ustasev na utrdbo Malaksa se je pričel zjutraj s kanonado. Garnizija se je umaknila proti Sudi. Turške vojne ladije so streljale, da so oledčale umikanje. Ustaši so zažgali Tsikalarijo. Pri Nerokuru je došlo do boja med ustaši in vojaki. Po streljanju evropskih ladij trajajočem 10 minut je bil odbit napad ustasev na Halepo.

Za slabotne

bolehave valod pomanjkanja krvi ne živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in vati.

Spomlad 1897 7.60 do 7.61 Oves za spomlad 5.64—5.66. Bava spomlad 6.28—6.30. Koruza za maj-juni 1897. 3.48-3.50. Pšenica nova od 10 kil. 7.80—7.90 od 75 kilo. 8.05—8.10, od 80 kil. 8.10—8.15 od 81 kil. 8.15—8.20, od 82 kil. for. — — — — —. Inomost 8.10—8.15. — — — — — 5.65—6.10.

Silne ponudbe, povpraševanje jako mlačno prodaja 24000 met. st., trg mlačno, cene za 10 nv. zopet cenoje. Vreme: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 11.90 do —. Za maj f. 11.90. mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst s carino vred odposiljatelj pravej 1. 31.50 31.75. Concaas 33.75 — — — — —. V glavah sodih 38. — — — — —.

Kavca. Kava Hainos good average za marec 54.75 za juli 56. — — — — — bolje.

Hamburg. Santos good average za marec 44.50. za maj 45. — — — — —. za september 46.25 za december 46.50 mlačno.

Dunajska borza 26. marca 1897.

	včeraj	danes
Dražni dolg v papirju	100.70	100.70
„ „ v srebru	100.70	100.75
Avstrijska renta v zlato	122.50	122.45
„ „ v srebri	100.20	100.30
Kreditno skladišče	359. —	358.75
London 10 let.	119.70	119.70
Napoleon	9.52 1/2	9.52 1/2
20 mara	11.74	11.73
100 ital. li.	45.10	45.10

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju).

Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj, Divače in na Dunaj
4.40 popol. v Herpelje, Divače, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v Herpelje (in od Herpelj brzovlak v Pulj, Divače, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlak ob praznikih
2.20 popol. v Divače.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače, Herpelj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane.
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

(Južna železnica (Postaja južna železnice.)

Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Nabrežino, Videm, Rim.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. — „ mešani vlak do Mürzzuschlaga.

DOHOD:

6.48 predp. mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

1000

suih orehovich, lipovich, javorovich, breštovich, češnjevich, hruševich in hrastovich

pl o h o v

po 3—5 col debelih je na prodaj. Kupci naj se obrnejo do Janeza Lenarčiča, lesnega trgovca v Želimljah p. Studenec, Kranjsko.

Dr. Rose balzam

za želodec

iz lekarne

B. FRAGRERJA V PRAGI

je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljajočega, pospešujočega in mlo odvajajočega učinka.

Svarilo! Vsi deli anabalaže

imajo zraven stoječo postavno depoponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA

Lekarna B. FRAGRERJA pri „črnem orlu“

Praga, na Mali Strani, ogelj Spornereve ulice.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.

Po pošti razpošilja se vsak flar.

Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Veleanimivo

potovanje preko Ka-

sela in okolice v

Virtembergu pog-

led na hišo bajk

bratov Grimm,

Wilhelmshöhe,

ječo Napoleona III.

Ustopnina 20 novč. otroci 10 novč.

Cassa di Risparmio Triestina

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižico 3%.

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, pr. ko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Eskomptuje menice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2 %.

Posujuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld po 4 1/2 %.

Vije zneske od 1000 do 5000 gld po 5 1/2 %.

Daje denar proti vključenju na posesti v Trstu.

Obresti po dogovoru. 2—24

Trst, dne 5. maja 1894.